

UOHSX00BYWHO

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0216/2018/VZ-06462/2019/322/PJe

Brno 4. března 2019

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. 12. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Dopravní podnik města Hradce Králové, a.s.**, IČO 25267213, se sídlem Pouchovská 153/52, 500 03 Hradec Králové,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 11. 2018, č. j. ÚOHS-S0359,0362/2018/VZ-35124/2018/522/NRi, vydanému ve společném správním řízení ve věci přezkumu úkonů výše uvedeného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Modernizace odbavovacího a informačního systému MHD v Hradci Králové II**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 5. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-015522, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 6. 2018, 18. 6. 2018, 13. 7. 2018, 16. 7. 2018, 20. 7. 2018, 27. 7. 2018, 30. 7. 2018 a 6. 8. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 18. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 094-214247, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 6. 2018, 20. 6. 2018, 14. 7. 2018, 18. 7. 2018, 20. 7. 2018, 28. 7. 2018 a 7. 8. 2018, jehož účastníky jsou i navrhovatelé –

- **EM TEST ČR spol. s r.o.**, IČO 62362771, se sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín,
- **Ing. I. H., CSc., ...**,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0359,0362/2018/VZ-35124/2018/522/NRi ze dne 27. 11. 2018

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Dopravní podnik města Hradce Králové, a.s., IČO 25267213, se sídlem Pouchovská 153/52, 500 03 Hradec Králové (dále jako „**zadavatel**“) – odeslal oznámení o zahájení zadávacího řízení dne 14. 5. 2018 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, čímž bylo dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹) zahájeno zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Modernizace odbavovacího a informačního systému MHD v Hradci Králové II“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-015522, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 6. 2018, 18. 6. 2018, 13. 7. 2018, 16. 7. 2018, 20. 7. 2018, 27. 7. 2018, 30. 7. 2018 a 6. 8. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 18. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 094-214247, ve znění oprav uveřejněných dne 15. 6. 2018, 20. 6. 2018, 14. 7. 2018, 18. 7. 2018, 20. 7. 2018, 28. 7. 2018 a 7. 8. 2018 (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Ze zadávací dokumentace vyplývá následující.
3. V kapitole XIX. „PŘÍLOHY A NEDÍLNÉ SOUČÁSTI TÉTO ZADÁVACÍ DOKUMENTACE“ zadávací dokumentace je v seznamu příloh zadávací dokumentace uvedena mj. příloha č. 3 zadávací dokumentace.
4. Podle seznamu zkratk uvedeného na straně 2 přílohy č. 3 zadávací dokumentace je pojmem „EMV karta“ v zadávací dokumentaci označována „bankovní karta“.
5. Čl. 8. přílohy č. 3 zadávací dokumentace je nadepsán „ŘÍDÍCÍ CENTRUM ODBAVOVACÍHO SYSTÉMU – BACKOFFICE“.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

6. V bodě 8. 1 přílohy č. 3 zadávací dokumentace zakázky je uvedeno následující: „*Řídící centrum pro sběr a zpracování veškerých dat odbavovacího systému bude instalováno v serverovně v areálu zadavatele. Jedná se o obslužný SW pro správu a administraci odbavovacího systému. Řídí datové toky s vozidly MHD, předprodejními místy, e-shopem, přepravní kontrolou a dále obsluhuje rozhraní do bankovních systémů.*“.
7. V bodě 8. 4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace je uvedeno následující: „*Backoffice musí provádět zpracování zakoupených jízdenek EMV kartou podle pravidel nastavených zadavatelem dle tarifů:*
- *karetní transakce bankovní kartou zpracovat pro zúčtování bankou,*
 - *přiřadit každé karetní transakci unikátní kód karetní transakce, který předá zúčtovací bance (zúčtovací banka zahrne tento kód do názvu obchodního místa, a tak umožní získání informace o jízdenkách přiřazených ke karetní transakci cestujícím),*
 - *zpracovávat transakce dle požadavků karetních asociací tak, jak je definují ve svých standardech pro dopravu karetní asociace VISA a Mastercard (MC Transit Aggregated Transactions a VISA Transit variable fare),*
 - *rozhraní do karetních společností Mastercard a VISA,*
 - *historie zaúčtovaných částek pro účely řízení autorizací a clearingových zpráv,*
 - *kontrolovat kumulativní a časové limity definované VISA a MC a umožnit parametricky uzavírat otevřená časová okna dle požadavků konkrétní karetní asociace,*
 - *přenos dopravních dat o zastávkách, linkách,*
 - *řídít vyrovnání kreditního rizika a umožnit úhradu pohledávek dopravci, detekce přečerpání nebo podvodů,*
 - *rozhraní do bankovních systémů pro provádění bankovních funkcí.*“.
8. Zadavatel se k bodu 8.4 uvedené přílohy zadávací dokumentace vyjádřil ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 38, kde uvedl: „*Zadavatel k dotazu účastníka uvádí, že požaduje, aby veškeré operace s EMV kartami byly v souladu s požadavky karetních asociací, zúčtovací banky a platné legislativy. Zadavatel požaduje, aby účastník veřejné zakázky dodal řešení se zúčtovací bankou, pro kterou má integrovány odpovídající funkcionality Řídícího centra odbavovacího systému – backoffice.*“.
9. Proti zadávacím podmínkám podal navrhovatel – EM TEST ČR spol. s r.o., IČO 62362771, se sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín (dále jako „**navrhovatel 1**“) – námitky dne 13. 8. 2018. Zadavatel námitky rozhodnutím ze dne 28. 8. 2018 odmítl. Navrhovatel 1 se s rozhodnutím zadavatele neztotožnil, pročež podal dne 7. 9. 2018 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“), jakožto správnímu orgánu příslušnému ve smyslu ustanovení § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky.

10. Proti zadávacím podmínkám podal navrhovatel – Ing I. H., CSc., ... (dále jako „**navrhovatel 2**“) – námitky dne 14. 8. 2018. Zadavatel námitky rozhodnutím ze dne 29. 8. 2018 odmítl. Navrhovatel 2 se s rozhodnutím zadavatele neztotožnil, pročež podal dne 7. 9. 2018 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu.
11. Dne 29. 10. 2018 nařídil Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0362/2018/VZ-31444/2018/522/PKř, doručeným dne 30. 10. 2018, předběžné opatření, kterým uložil zákaz uzavřít v zadávacím řízení na předmět plnění veřejné zakázky smlouvu (dále jen „**smlouva na veřejnou zakázku**“). Toto rozhodnutí bylo v řízení o rozkladu potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 7. 2. 2019, č. j. ÚOHS-R0186/2018/VZ- 03790/2019/322/PJe.
12. Usnesením č. j. ÚOHS-S0359,0362/2018/VZ-32116/2018/522/NRi ze dne 5. 11. 2018 (dále jako „**usnesení o spojení řízení**“) Úřad dle § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) spojil řízení sp. zn. ÚOHS-S0362/2018/VZ se řízením sp. zn. ÚOHS-S0359/2018/VZ do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0359,S0362/2018/VZ. Řízení sp. zn. ÚOHS-S0359/2018/VZ je rovněž řízením o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky, bylo nicméně zahájeno dne 7. 9. 2018 návrhem navrhovatele 1.

II. Napadené rozhodnutí

13. Dne 27. 11. 2018 vydal Úřad ve společném správním řízení rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0359,0362/2018/VZ-35124/2018/522/NRi (dále jako „**napadené rozhodnutí**“). Rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 28. 11. 2018.
14. Napadeným rozhodnutím Úřad ve výroku I. vyslovil, že zadavatel porušil při zadávání veřejné zakázky zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 ve spojení s § 36 odst. 3 zákona, když v bodu 8.4 přílohy č. 3 „Technická specifikace předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace stanovil zadávací podmínky, kterými vymezil část předmětu plnění týkající se pravidel pro zpracování „zakoupených jízdenek EMV kartou“, nejasně, neboť u některých pravidel, zejména pak u pravidla „rozhraní do karetních společností Mastercard a VISA“ není zřejmé, zda se toto pravidlo vztahuje k řešení backoffice (samostatně), nebo ke společnému řešení backoffice se zúčtovací bankou, v důsledku čehož umožnil dvojí výklad jmenovaných zadávacích podmínek, a tedy nestanovil zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Výrokem II. uložil Úřad opatření k nápravě spočívající ve zrušení zadávacího řízení. Výrokem III. uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku až do pravomocného skončení společného správního řízení. Výrokem IV. uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení.
15. Z celé řady námitek vznesených v návrzích ze strany navrhovatelů 1 a 2 zaměřil Úřad svoji pozornost na zadávací podmínku stanovenou v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace. Tuto podmínku shledal nejasnou, přičemž poukázal nejdříve na to, že slova „rozhraní do karetních společností Mastercard a VISA“ sama o sobě nevypovídají ničeho o obsahu jimi popsaného požadavku. S ohledem na to přistoupil Úřad k výkladu v souvztáznosti s návěťm bodu 8.4, které zní: „*Backoffice musí provádět zpracování zakoupených jízdenek EMV kartou podle pravidel nastavených zadavatelem dle tarifů:*“ (srov. bod 148. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad dovodil, že jeden z dílčích tomuto návěťm podřazených požadavků bodu 8.4, označený odrážkou a znějící „rozhraní do karetních společností

Mastercard a VISA“ vytváří ve spojení s návětim bodu 8.4 gramaticky nesprávnou větu, která postrádá logický význam (srov. bod 149.). Z vysvětlení zadávací dokumentace č. 38, kde se mimo jiné uvádí, že zadavatel požaduje, „*aby veškeré operace s EMV kartami byly v souladu s požadavky karetních asociací, zúčtovací banky a platné legislativy. Zadavatel požaduje, aby účastník veřejné zakázky dodal řešení se zúčtovací bankou, pro kterou má integrovány odpovídající funkcionality Řídícího centra odbavovacího systému – backoffice.*“, Úřad dovedl, že zadavatel požaduje, aby dodavatelé dodali řešení „backoffice + zúčtovací banka“, a to i pro operace s EMV kartami. Úřad na základě tohoto závěru vyhodnotil, že z vysvětlení zadávací dokumentace vyplývá požadavek zadavatele na to, aby backoffice spolu se zúčtovací bankou jako jedno společné „řešení“ splňovali pravidla pro zpracování jízdenek zakoupených EMV kartou, která jsou vymezena v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace, tedy aby mimo jiné měli zajištěnu obsluhu rozhraní (srov. bod 150.). Úřad uvedl, že podle citovaného vysvětlení zadávací dokumentace by se tedy požadavek jednoho společného „řešení“ (tj. „backoffice + zúčtovací banka“) měl vztahovat na všechna pravidla pro zpracování „zakoupených jízdenek EMV kartou“, která jsou vymezena v uvedeném bodě 8.4, neboť všechna tato pravidla jsou uvedena na stejné úrovni, jako totožně strukturované odrážky. Některé z uvedených pravidel se však zcela jednoznačně nemohou vztahovat ke společnému řešení. K tomu Úřad uvádí příklad odrážky první uvedeného bodu 8.4., kde se uvádí požadavek „*karetní transakce bankovní kartou zpracovat pro zúčtování bankou*“, přičemž se jedná bezpochyby o pravidlo vztahující se pouze k činnosti backoffice, jak dle Úřadu ostatně vyplývá z návětí bodu 8.4 (srov. bod 151.).

16. Ze všeho výše uvedeného pak Úřad dovedl závěr, že zadavatel stanovil v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace pravidla pro zpracování jízdenek zakoupených EMV (tedy bankovní) kartou, přičemž uvedená pravidla se vztahují jednak k požadavkům na backoffice (tedy samostatně na obslužný SW dodávaný dodavatelem) a jednak k požadavkům společného „řešení“ (tj. „backoffice + zúčtovací banka“), aniž by však z bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace a příslušného vysvětlení zadávací dokumentace bylo jednoznačně seznatelné, který požadavek zadavatele se vztahuje ke kterému z uvedených řešení (srov. bod 152.).
17. Úřad dodal, že z rozhodnutí o námitkách navrhovatele 2 a z vyjádření zadavatele k návrhu navrhovatele 2 je mu zřejmý záměr zadavatele, že nemíní po dodavatelích požadovat, aby sami zajišťovali obsluhu rozhraní do karetních společností, ale pouze, aby této funkcionalitě přizpůsobili chod backoffice. Tento záměr však není ze stanovených zadávacích podmínek jasný.

III. Rozklad zadavatele

18. Dne 12. 12. 2018 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

19. Dle zadavatele je nejdůležitějším aspektem napadeného rozhodnutí, že Úřad dovozuje, že pravidla „rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA“ mají významný vliv na poskytovaný předmět veřejné zakázky, neboť zadávací podmínku lze chápat i jako požadavek na dodavatele, aby tento disponoval přímým rozhraním do systémů uvedených

karetních společností, resp. obsluhoval toto přímé rozhraní a fakticky tak sám vykonával funkci poskytovatele plateb (bod 156. rozhodnutí). Zadavatel s uvedeným závěrem zásadně nesouhlasí, neboť za prvé nic takového nebylo stanoveno nebo vyžadováno v zadávací dokumentaci zadavatele a zadavatel také nepožadoval příslušnou profesní způsobilost (povolení/licenci/registraci od České národní banky dle zákona o bankách nebo zákona o platebním styku), a ani se nejedná se o běžnou praxi v České republice na trhu odbavovacího a informačního systému MHD. Z bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace je dle zadavatele zřejmé, že zadavatel oddělil backoffice na jedné straně a zúčtovací banku na straně druhé a předpokládal, že backoffice a zúčtovací banka budou oddělené entity.

20. K doložení svého tvrzení, že se nejedná o běžnou praxi v České republice, aby dodavatel disponoval přímým rozhraním do systémů uvedených karetních společností, resp. obsluhoval toto přímé rozhraní a fakticky tak sám vykonával funkci poskytovatele plateb, dokládá zadavatel vyjádření České spořitelny, a.s. a JUDr. Ing. Libora Kyncla Ph.D.

Závěr rozkladu

21. Na základě výše uvedených argumentů navrhl zadavatel napadené rozhodnutí zrušit a věc případně vrátit k novému projednání Úřadu.

IV. Řízení o rozkladu

22. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu

23. Dne 21. 12. 2018 podal navrhovatel 1 Úřadu vyjádření k rozkladu zadavatele.
24. Navrhovatel 1 uvedl, že napadené rozhodnutí je věcně správné, pokud konstatuje, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti dle § 6 zákona ve spojení s § 36 odst. 3 zákona, když stanovil zadávací podmínky, kterými vymezil část předmětu plnění týkající se pravidel pro zpracování „zakoupených jízdenek EMV kartou“, nejasně. Dále uvedl, že obsahem podání zadavatele je toliko obecná polemika s odůvodněním napadeného rozhodnutí, stanovisko zadavatele k praxi na trhu odbavovacího a informačního systému MHD a určitá forma apelu na umožnění uzavření smlouvy na veřejnou zakázku „za každou cenu“ s ohledem na zadavatelem tvrzený jednoznačný veřejný zájem na takovém postupu. Rozkladu zadavatele nelze přisvědčit jako bezvadnému oprávněnému prostředku, který by relevantně zpochybňoval postup Úřadu či jakýkoliv jeho dílčí závěr. Navrhovatel 1 poukazuje na zásadu koncentrace řízení. Námitky zadavatele uvedené v rozkladu nelze dle jeho názoru akceptovat v rozsahu nově předkládaných skutečností a tvrzení, neboť tyto měl zadavatel uplatnit v řízení v prvním stupni.
25. Navrhovatel 1 dále polemizuje se závěry zadavatele o jednoznačnosti jím nastavených zadávacích podmínek a o relevanci podkladů, kterými zadavatel dokládá svá tvrzení ohledně běžné praxe v dotčené oblasti. Navrhovatel 1 mimo jiné podotkl, že zadavatel dle § 73 odst. 2 písm. b) zákona může (tj. nemusí) požadovat prokázání profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2 zákona, tedy oprávnění podnikat v rozsahu odpovídajícím předmětu veřejné zakázky.

Argument zadavatele, že absence požadavku na příslušnou profesní způsobilost (povolení/licenci/registraci od České národní banky) v zadávací dokumentaci má údajně činit „jasnými a zřetelnými“ požadavky zadavatele na pravidla pro zpracování „zakoupených jízdenek EMV kartou“, je dle mínění navrhovatele 1 zjevně nesprávný a nelze s ním souhlasit.

26. Ve svém výše uvedeném vyjádření navrhovatel 1 navrhl, aby předseda rozhodl tak, že se napadené rozhodnutí potvrzuje a rozklad se zamítá.

Vyjádření zadavatele k vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu

27. Dne 8. 2. 2019 podal zadavatel Úřadu vyjádření k výše uvedenému vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu zadavatele.
28. V tomto vyjádření zadavatel po shrnutí argumentace navrhovatele 1 nejprve doplnil svůj rozklad o tuto námitku: „(...) o důvodech zrušení – tj. zda pravidlo „rozhraní do karetních společností Mastercard a VISA“ se vztahuje k řešení backoffice (samostatně), nebo ke společnému řešení backoffice se zúčtovací bankou, jsme se dozvěděli až z meritorního rozhodnutí ze dne č. j. ÚOHS-S0359,0362/2018/VZ-35124/2018/522/NRi ze dne 27. listopadu 2018, nebylo předmětem námitek navrhovatele ani jeho návrhu. Jedná se tedy o nové skutečnosti ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu. Uvedené skutečnosti nebyly ani předmětem dokazování a nebyl s nimi zadavatel jako účastník správního řízení seznámen (...).“. V té souvislosti k námitce koncentrace řízení uvádí, že dané skutečnosti nebylo možné uplatnit dříve.
29. Zadavatel v tomto vyjádření rozporuje jednotlivé výtky navrhovatele 1. Zejména podotýká, že zadavatel sice striktně vzato nemusí požadovat příslušnou kvalifikaci, tedy povolení/licenci od České národní banky, avšak takový postup by byl od zadavatele značně neuvážený a nevhodný.
30. Zadavatel opakovaně navrhl, aby předseda zrušil napadené rozhodnutí a věc případně vrátil Úřadu k novému projednání.

Stanovisko předsedy Úřadu

31. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, správnost napadeného rozhodnutí potom v rozsahu námitek rozkladu.
32. Předseda dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a že je proto nutné je zrušit a vrátit Úřadu k novému projednání. Níže jsou uvedeny důvody takového závěru.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu

33. Podle § 152 odst. 5 správního řádu platí, že nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
34. Podle § 89 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona přezkoumává předseda v řízení o rozkladu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání

rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

35. Za jádro argumentační linie Úřadu považuje předseda obsah bodů 148. až 154. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poté co Úřad gramatickým výkladem bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace dospěl k závěru, že textace jednoho z dílčích požadavků bodu 8.4, znějícího „*rozhraní do karetních společností Mastercard a VISA*“, sama o sobě nic nevyovídá o obsahu takového požadavku, přistoupil k systematickému výkladu v kontextu větív bodu 8.4. Posuzoval tedy význam věty: („*Backoffice musí provádět zpracování zakoupených jízdenek EMV kartou podle pravidla nastaveného zadavatelem dle tarifů, rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA.*“). I touto metodou dospěl k závěru, že ustanovení tvořené tímto dílčím požadavkem a větív bodu 8.4 nemá logický význam a představuje gramaticky nesprávnou větu.
36. Úřad se následně zabýval otázkou, zda pravý význam tohoto ustanovení zadávací dokumentace může zjistit z vysvětlení zadávací dokumentace poskytnutých zadavatelem, přičemž shledal, že jediné takové vysvětlení relevantní k uvedenému bodu 8.4, je vysvětlení zadávací dokumentace č. 38, z něž plyne, že zadavatel „*požaduje, aby veškeré operace s EMV kartami byly v souladu s požadavky karetních asociací, zúčtovací banky a platné legislativy. Zadavatel požaduje, aby účastník veřejné zakázky dodal řešení se zúčtovací bankou, pro kterou má integrovány odpovídající funkcionality Řídícího centra odbavovacího systému – backoffice.*“.
37. Pouze na základě tohoto vysvětlení dovedil Úřad závěr, „*že zadavatel požaduje, aby dodavatelé dodali řešení ‚backoffice + zúčtovací banka‘, a to i pro operace s EMV kartami. Nahlíženo touto optikou Úřad vyhodnotil, že z vysvětlení zadávací dokumentace vyplývá požadavek zadavatele na to, aby backoffice spolu se zúčtovací bankou jako jedno společné ‚řešení‘ splňovali pravidla pro zpracování jízdenek zakoupených EMV kartou, která jsou vymezena v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace, tedy aby mj. měli ‚zajištěnu obsluhu rozhraní‘ (zde Úřad pro přehlednost doplňuje ‚pravidlo‘ stanovené zadavatelem do smysluplné podoby) do karetních společností MasterCard a VISA.*“.
38. Následně Úřad přijal závěr, že by se „*požadavek jednoho společného ‚řešení‘ (tj. ‚backoffice + zúčtovací banka‘) měl vztahovat na všechna pravidla pro zpracování ‚zakoupených jízdenek EMV kartou‘, která jsou vymezena v bodě 8.4 (...)*“, ale že některá z uvedených pravidel se však jednoznačně nemohou vztahovat k onomu společnému řešení, protože „*jestliže zadavatel uvádí, že se mají karetní transakce bankovní kartou zpracovat pro zúčtování bankou, pak se jedná bezpochyby o pravidlo vztahující se pouze k činnosti backoffice (...)*“. Jinak řečeno, gramatickým výkladem prvního dílčího odrážkou označeného požadavku bodu 8.4 dovedil Úřad, že v rámci uvedeného bodu 8.4 existuje alespoň jeden dílčí požadavek, který není kompatibilní s požadavkem „*společného řešení*“, jež Úřad dovedil z citovaného vysvětlení zadávací dokumentace č. 38.

39. Na základě všeho výše uvedeného Úřad uzavřel, že pravidla stanovená zadavatelem v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace „*se vztahují jednak k požadavkům na backoffice (tedy samostatně na obslužný SW dodávaný dodavatelem) a jednak k požadavkům společného ‚řešení‘ (tj. ‚backoffice + zúčtovací banka‘), aniž by však z bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace a příslušného vysvětlení zadávací dokumentace jednoznačně seznatelné, který požadavek zadavatele se vztahuje ke kterému z uvedených řešení.“.*
40. Své úvahy Úřad završil tezí, že „*požadavek ‚rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA‘ je právě jedním z požadavků, u kterého nelze jednoznačně dovodit, zda je požadováno řešení backoffice (samostatně) nebo řešení ‚backoffice + zúčtovací banka‘, neboť obě uvedené varianty přicházejí v úvahu. Existuje totiž možnost zajišťovat obsluhu rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA prostřednictvím zúčtovací banky, avšak **existuje také varianta obsluhovat toto rozhraní přímo ze strany dodavatele (který by sám vykonával funkci poskytovatele plateb).***“ (srov. bod 154.). Dle názoru Úřadu „*lze uvedenou zadávací podmínku chápat i jako požadavek na dodavatele, aby tento **disponoval** přímým rozhraním do systémů uvedených karetních společností, resp. **obsluhoval** toto přímé rozhraní **a fakticky tak sám vykonával funkci poskytovatele plateb.***“ (srov. bod 156.; zvýraznění zde i u dalších citací doplněno předsedou).
41. Předseda shledává kvalitu výše naznačené argumentační linie, kterou Úřad vybudoval v bodech 148. až 154., nedostatečnou, neboť obsahuje logické chyby, což ji činí nepřezkoumatelnou pro nesrozumitelnost. Uvedená argumentační linie je přitom základním kamenem odůvodnění napadeného rozhodnutí, pročež je i napadené rozhodnutí samo zatíženo stejnou vadou, tedy je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
42. Nejprve je třeba se zabývat tím, jak se Úřad postavil k interpretaci ustanovení zadávací dokumentace. Předseda k tomu konstatuje, že Úřad posoudil bod 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace pohledem jazykovým, když se zabýval gramatickým smyslem uvedeného ustanovení, a dále systematickým, když vztáhl text „*rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA*“ k návěti uvedeného bodu 8.4 a přihlédl k vysvětlení zadávací dokumentace.
43. Své závěry Úřad opřel primárně o tyto dvě interpretační metody. Takový postup však není vždy dostatečný. Při interpretaci zadávací dokumentace je třeba v některých případech přihlížet nejen k jejímu jazykovému vyjádření, k systematické a k vysvětlení zadavatele, ale je třeba brát patřičný ohled i na účel a předmět veřejné zakázky, na celkový kontext zadávací dokumentace, na praxi obvyklou při zadávání podobných veřejných zakázek a případně i na stav poznání dosažený oboru předmětu dotčené zakázky (tzn. závěry příslušných vědeckých disciplín) – to vše ve vzájemné souvislosti. Takový náhled však předseda v odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá.
44. V případě pochybností, zda určité ustanovení nepřipouští více myslitelných výkladových variant, je třeba zohlednit rovněž celkovou racionalitu každé jednotlivé takto myslitelné varianty. Předseda zdůrazňuje, že zrušení zadávacího řízení je velmi závažným zásahem do sféry zadavatele. Zadávací řízení na veřejnou zakázku, jako je ta zdejší, je totiž nepochybně velmi složité. Nelze tedy zdůvodňovat zrušení zadávacího řízení pouze argumenty, které mají v podstatě formální povahu (např. gramatický výklad), ale vždy je třeba postupovat maximálně obezřetně a zohledňovat vždy veškerý kontext věci.

45. Faktem je, že čistě gramaticky nedává příslušná věta bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace („*Backoffice musí provádět zpracování zakoupených jízdenek EMV kartou podle pravidla nastaveného zadavatelem dle tarifů, rozhraní do karetních společností MasterCard a VISA.*“) na první pohled rozumný smysl. Je to způsobeno především tím, že před slovem „rozhraní“, na rozdíl od většiny ostatních odrážek bodu 8.4, absentuje příslušné sloveso. To ale samo o sobě neznamená, že při zohlednění účelu veřejné zakázky, a zejména obvyklé praxe při sjednávání zakázek s podobným předmětem plnění, jako je ta zdejší, by nutně nebylo možné toto ustanovení rozumně vyložit. Úřad o to však dostatečně neusiloval.
46. Zásadní problém dále spatřuje předseda v závěrech, které Úřad dovedl z vysvětlení zadávací dokumentace č. 38.
47. Nejprve lze poukázat na závěr, že zadavatel požaduje, aby dodavatelé dodali řešení „*backoffice + zúčtovací banka*“. Ten musel Úřad dovést z uvedeného vysvětlení č. 38, a to pouze z tam obsažených slov „*dodal řešení se zúčtovací bankou*“, neboť nic jiného ve vztahu ke zúčtovací bance není v uvedeném vysvětlení obsaženo.
48. Následně Úřad uvedl, že „*[n]ahlíženo touto optikou Úřad vyhodnotil, že z vysvětlení zadávací dokumentace **vyplývá požadavek zadavatele na to, aby backoffice spolu se zúčtovací bankou jako jedno společné ‚řešení‘ splňovali pravidla pro zpracování jízdenek zakoupených EMV kartou, která jsou vymezena v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace, tedy **aby mj. měli ‚zajištění obsluhu rozhraní‘** (zde Úřad pro přehlednost doplňuje ‚pravidlo‘ stanovené zadavatelem do smysluplné podoby) do karetních společností MasterCard a VISA.***“.
49. Tuto pasáž (bod 150. odůvodnění napadeného rozhodnutí od slov „*[n]ahlíženo touto optikou*“) nelze interpretovat než tak, že z dovozeného požadavku na dodání řešení „*backoffice + zúčtovací banka*“ usuzuje Úřad, že zadavatel požaduje, aby dodavatel zajistil mimo jiné obsluhu rozhraní do karetních společností. Následně v bodě 156. odůvodnění Úřad z požadavku na zajištění obsluhy rozhraní vyvozuje, že tato obsluha rozhraní má znamenat, že dodavatel má fakticky vykonávat funkci poskytovatele plateb.
50. Úřad tedy učinil onen argumentační krok, že ze slov „*řešení se zúčtovací bankou*“, obsažených v dotčeném vysvětlení, dovedl požadavek zadavatele, aby dodavatelé zajistili mimo jiné obsluhu rozhraní do karetních společností, což dle úsudku Úřadu znamená, že dodavatelé mají vykonávat funkci poskytovatelů plateb. Tento jeho závěr je však nepodložený, neboť jej dle názoru předsedy nelze odůvodnit žádnou dostupnou výkladovou metodou (gramatický, logický, systematický výklad apod.). Mezi vysvětlením zadávací dokumentace č. 38 a uvedenými závěry tedy předseda neshledává logickou souvislost, kterou se snaží konstruovat Úřad.
51. Předseda zdůrazňuje, že rovněž vysvětlení zadávací dokumentace je třeba, obdobně jako samotná ustanovení zadávací dokumentace, vykládat jednak gramaticky, systematicky, logicky, jednaké s ohledem na účel a předmět veřejné zakázky, na praxi obvyklou při zadávání podobných veřejných zakázek a případně i na stav poznání dosažený oboru předmětu dotčené zakázky (tzn. závěry příslušných vědeckých disciplín) – to vše ve vzájemné souvislosti.

52. Nazíráno čistě pohledem jazyka, pojem „*řešení se zúčtovací bankou*“ sám o sobě nevypoví ničeho o tom, o jaké řešení se má jednat. Laik v oboru předmětu veřejné zakázky, kterým Úřad ostatně je, se toho nemůže dobrat ani s přihlédnutím k obsahu zadávací dokumentace. Otázku, jaký význam může mít uvedený pojem pro subjekty relevantního trhu s ohledem na obvyklou praxi v oboru předmětu veřejné zakázky, tj. pro profesionály v dané oblasti, však Úřad neřešil.
53. Teoreticky si lze představit celou řadu různých jazykových výkladů pojmu „*řešení se zúčtovací bankou*“ včetně např. smluvního ujednání se zúčtovací bankou, vytvoření pravidel komunikace se zúčtovací bankou či variantu, z níž Úřad vyšel, tedy že by dodavatel zajistil obsluhu rozhraní, a v důsledku toho sám vykonával některou z činností zúčtovací banky. Tyto varianty jsou sice skutečně jen teoreticky myslitelné, v napadeném rozhodnutí si Úřad vybral jen jednu z nich, a ještě ani neodůvodnil, co ho k takovému závěru vedlo.
54. Zkratka „*backoffice + zúčtovací banka*“, kterou Úřad zavedl, je neurčitá obdobným způsobem, jako je neurčitý pojem „*řešení se zúčtovací bankou*“.
55. Dovožuje-li Úřad z obou výše uvedených pojmů, z nichž jeden dokonce vytvořil Úřad sám, že zadavatel požaduje, aby dodavatel dodal jakési společné řešení, jehož součástí má být mimo jiné i zajištění obsluhy rozhraní do karetních společností a s tím i faktický výkon funkce poskytovatele plateb, nemá taková úvaha logické opodstatnění, neboť z jazykového výkladu uvedených pojmů nevyplývá nic o tom, jaké činnosti má dodavatel obstarat. Předseda konstatuje, že mu zatím není znám ani jiný interpretační postup, kterým by bylo možno na základě podkladů obsažených ve správním spise výše popsany závěr Úřadu obhájit.
56. Nad rámec nutného lze poukázat rovněž na citovaný bod 156. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad dovozuje „*požadavek na dodavatele, aby tento disponoval přímým rozhraním do systémů uvedených karetních společností, resp. obsluhoval toto přímé rozhraní*“. Předseda nesdílí názor, že by se pojmy „*disponovat*“ a „*obsluhovat*“ obsahově shodovaly. Citovaná argumentace předsedu jen utvrzuje v tom, že Úřad dostatečně nepromyslel otázku, jaké činnosti má dodavatel ohledně dotčeného rozhraní vyvíjet.
57. Nejsou-li závěry Úřadu o obsahu zadávacích podmínek odůvodnitelné transparentní přezkoumatelnou interpretací zadávací dokumentace, nelze o ně opřít rozhodnutí o tom, že zadavatel porušil zákon tím, že stanovil zadávací podmínky nejasně.
58. Předseda dodává, že jeví-li se při posuzování významu ustanovení zadávací dokumentace některé z těchto ustanovení jako význačné, je třeba uplatnit i určitý korektiv racionality. Jestliže se tedy jeví některá z výkladových variant jako absurdní, je třeba zohlednit i to, jak by zadávací dokumentaci pochopil průměrný odborně zdatný dodavatel působící v dotčeném oboru na straně jedné, a zda-li by dotčený požadavek vznesl i průměrný odborně zdatný zadavatel při zadávání srovnatelné veřejné zakázky. Nutnost takového přístupu přímo vyplývá z požadavku vykládat zadávací dokumentaci ve světle praxe obvyklé při zadávání obdobných veřejných zakázek, neboť lze předpokládat, že obvyklá praxe je založená na racionálním rozhodování zadavatelů i dodavatelů.
59. Tuto obecnou tezi lze podpořit například následující judikaturou. Lze uvést například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2012, č. j. 1 Afs 42/2012 - 51, kde se uvádí (bod 20.): „*Nejednoznačnost textu by jistě mohla být odstraněna existující*

zvyklostí či **ustálenými praktikami** v daném **oboru**, které by **profesionál** podnikající v diagnostice komunikací měl znát.“. Dále lze poukázat na rozsudek téhož soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. č. j. 7 Afs 66/2010 - 232, kde se uvádí: „Vymezení předmětu v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky je základním pravidlem, od něhož se zadavatel nemůže odchýlit, nicméně míra vymezení související se způsobem realizace plnění je limitována jeho objektivní možností disponovat v době zpracovávání zadávací dokumentace dostatečně konkrétními informacemi a tyto slovně nebo obrazem v zadávacích podmínkách popsat. **Rovněž musí zohledňovat i odpovídající odbornou úroveň dodavatelů a předpokládat jejich dostatečnou zdatnost.** Při zahájení zadávacího řízení bylo jasně definováno, co se rozumí **pěstebními a těžebními činnostmi**, (...). Specifika s ohledem na místo činností byla pro všechny uchazeče, **v oboru dostatečně odborně zdatné, shodným způsobem zřejmá** z charakteru místa, uchazečům přístupného, a kromě toho souhrnem **pěstebních činností a těžebních činností (příloha č. 2 zadávací dokumentace)**, (...). **Odborně zdatný dodavatel** v případě je-li poptáváno plnění na období tří let, musí být schopen vytvořit kvalifikovaný předpoklad v tom směru, jaké práce v jakém ročním období jsou zpravidla prováděny. Zároveň musí být schopen vytvořit si kvalifikovaný předpoklad o činnosti, jež z povahy věci není závislá na konkrétním období kalendářního roku a předem „nacenit“ své plnění se zohledněním rozdílných podmínek v rámci konkrétní SÚJ a v tomto směru ohledně jednotkové ceny unést přiměřenou dávku podnikatelského rizika. Rozhodující je, že **odborně způsobilí uchazeči si mohli a měli kombinací údajů obsažených v zadávací dokumentaci včetně sumářů těžebních a pěstebních činností a prohlídkou na místě samém se zohledněním vlastních zkušeností v oblasti podnikání učinit úsudek, jaká specifika může činnost na uvedeném území přinášet, a identifikovaná specifika pak promítnout v nabídkových cenách.**“.

60. Úřad se však ve zdejší případě nezabýval otázkou, jestli zadávací podmínka spočívající v požadavku, aby dodavatel sám vykonával funkci poskytovatele plateb, byla vůbec racionální. Měl přitom indicie, že tomu tak být nemusí.
61. Dodavatel by například musel obstát před zvláštními právními předpisy (např. zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, či zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů). Nelze přehlížet konkrétně ustanovení zákona o bankách § 1 odst. 4 první věty: „*Banka nesmí vykonávat jiné podnikatelské činnosti než ty, které má povoleny v licenci;*“. Závěr, že by měl dodavatel vykonávat činnosti příslušející tzv. zúčtovací bance, v tomto kontextu budí pochybnosti, neboť je na první pohled nejisté, zda by takové jednání dodavatele bylo vůbec právním řádem dovoleno.
62. Bylo-li by skutečně požadavkem zadavatele, aby dodavatel vykonával činnosti zúčtovací banky, velmi pravděpodobně by se to nějak promítlo do zadávací dokumentace, a sice například do požadavků zadavatele na splnění kvalifikačních předpokladů. Otázkou, jestli se tak stalo či nikoliv, se Úřad nezabýval.
63. V té souvislosti nelze přehlížet, že někteří dodavatelé nabídky podali, a zjevně si tedy museli o významu zadávací dokumentace učinit určitý obrázek. I tuto skutečnost měl Úřad při svých úvahách ohledně významu dotčeného ustanovení zadávací dokumentace zohlednit. Úřad to však nijak v úvahu nevzal.

64. Předseda dodává, že Úřad je sice oprávněn zadávací dokumentaci interpretovat, tedy posoudit, jaké zadávací podmínky z ní vyplývají, není však oprávněn ji doplňovat, neboť stanovení zadávacích podmínek je věcí zadavatele. To ničeho nemění na faktu, že zákon klade určité požadavky jejich na kvalitu (srov. např. § 36 odst. 3 zákona).
65. Ve zdejším případě sám Úřad připouští, že význam posuzovaného ustanovení zadávací dokumentace doplnil, když v bodě 150. odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí: *„Nahlíženo touto optikou Úřad vyhodnotil, že z vysvětlení zadávací dokumentace vyplývá požadavek zadavatele na to, aby backoffice spolu se zúčtovací bankou jako jedno společné „řešení“ splňovali pravidla pro zpracování jízdének (...), tedy aby mj. měli „zajištěnu obsluhu rozhraní“ (zde Úřad pro přehlednost doplňuje „pravidlo“ stanovené zadavatelem do smysluplné podoby) do karetních společností MasterCard a VISA.“*
66. Je třeba poukázat na to, že Úřad se nezabýval ani otázkou, jaké činnosti při plnění zakázek, jako je ta zdejší, standardně vykonává tzv. zúčtovací banka, jaké funkcionality mívá rozhraní do karetních společností, jaké konkrétní činnosti obvykle obnáší zmíněná obsluha takového rozhraní a jaké konkrétní činnosti zpravidla zajišťuje dodavatel. Tyto informace byly přitom pro argumentaci, kterou Úřad zvolil, klíčové. Úřad tedy neměl na základě čeho podložit úvahu, že obsluha rozhraní do platebních společností spadá do působnosti zúčtovací banky, že zahrnuje poskytování plateb a že ve zdejším případě připadá v úvahu, jak sám Úřad dovozuje, aby takto koncipovanou obsluhu rozhraní zajišťoval dodavatel.
67. Domněnka Úřadu, že zadavatel požadoval, aby dodavatel zajistil obsluhu rozhraní do karetních společností, která zahrnuje poskytování plateb, je přitom klíčová. Úřad totiž celou svoji hypotézu o tom, že existují dvě myslitelná řešení, tj. *„backoffice (samostatně)“* a *„backoffice + zúčtovací banka“*, a tedy že bod 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace připouští dvojí výklad, vybudoval právě na onom neodůvodněném výkladu vysvětlení č. 38, že zadavatel měl požadovat po dodavatelích zajištění obsluhy rozhraní, včetně poskytování plateb, tedy činnosti, kterou dle mínění Úřadu náleží zúčtovací bance.
68. Předseda podotýká, že mezi jednotlivými dílčími požadavky uvedeného bodu 8.4, uvozenými odrážkou, nezmínil však Úřad žádný jiný, který by mohl potenciálně znamenat, že by měl dodavatel vykonávat činnosti zúčtovací banky. Ani předseda nemá zatím důvod, aby to u některého z těchto dílčích požadavků shledal. Kdyby tedy nebyl Úřad uvedený neodůvodněný výklad přijal, neměl by ani důvod k závěru, že uvedený bod 8.4 umožňuje dvojí výklad a že potenciálně existují dvě přijatelná řešení (tj. *„backoffice (samostatně)“* a *„backoffice + zúčtovací banka“*).
69. Předseda tedy shrnuje, že Úřad nedostatečně zjistil, jaký je význam bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace v kontextu reality relevantního trhu (zejm. praxe obvyklé v dané oblasti) a tomuto ustanovení přisoudil určitý alternativní význam. Úvahy, které jej k tomu vedly, jsou však nesrozumitelné.
70. Bude-li chtít nadále Úřad stavět své budoucí rozhodnutí v této věci na tezi víceznačnosti ustanovení bodu 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace, bude muset předmětné ustanovení zadávací dokumentace posoudit v celkovém kontextu, tedy zejména s ohledem na předmět a účel veřejné zakázky, praxi obvyklou při zadávání obdobných veřejných zakázek a další kritéria shrnutá výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu.

71. Předseda dále podotýká, že není žádoucí ve výroku o porušení práva zadavatelem (výrok I.) používat výrazy naznačující demonstrativní výčet ve vztahu ke skutkovým okolnostem případu, které představují právě ono porušení práva. Úřad tak ve zdejším případě učinil ohledně těch dílčích pravidel obsažených v bodě 8.4 přílohy č. 3 zadávací dokumentace, u nichž shledal, že není jasné, zda se vztahují k řešení „*backoffice (samostatně)*“ či k řešení „*backoffice + zúčtovací banka*“. Takový výrok nedává jasnou odpověď na otázku, které zadávací podmínky byly stanoveny nejasně.
72. V dalším řízení Úřad opětovně posoudí námitku navrhovatele 2 směřující proti zde dotčenému ustanovení zadávací dokumentace a v případě, že bude chtít setrvat na závěru ohledně jeho nejednoznačnosti, řádně své závěry odůvodní. V případě, že po tomto dalším posouzení neshledá námitku důvodnou, bude se zabývat dalšími námitkami navrhovatelů v rozsahu nutném pro rozhodnutí ve zdejší věci. Předseda na okraj připomíná, že z důvodu procesní ekonomie k uložení nápravného opatření postačí, bude-li shledána důvodnou být i jedna námitka (srov. rozhodnutí Úřadu ze dne 26. 8. 2015 č. j. ÚOHS-S0399/2015/VZ-25089/2015/521/Opi, bod 71.).
73. Vzhledem k tomu, že předseda shledal nezákonným výrok I. napadeného rozhodnutí a že jej bylo třeba zrušit, konstatuje předseda, že je nutno spolu s ním zrušit i výroky II., III. a IV. napadeného rozhodnutí jakožto výroky navazující, neboť uložení opatření k nápravě je podmíněno předchozím závěrem o protiprávnosti postupu zadavatele, Úřad však tento svůj závěr neopřel o přezkoumatelnou argumentaci. Uložení zákazu uzavřít smlouvu dle § 263 odst. 8 zákona je potom vázáno právě na uložení nápravného opatření. Rozhodnutí o nákladech řízení je potom § 265 zákona vázáno rovněž na uložení nápravného opatření.
74. Předseda Úřadu při zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání z důvodu zachování účelu správního řízení obvykle nařizuje předběžné opatření, kterým zadavateli uloží zákaz uzavřít smlouvu na předmět plnění dané veřejné zakázky. V tomto případě by bylo uložení předběžného opatření v tomto rozhodnutí o rozkladu nadbytečné, neboť rozhodnutím Úřadu ze dne 29. 10. 2018, č. j. ÚOHS-S0362/2018/VZ-31444/2018/522/PKř bylo předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu na danou veřejnou zakázku zadavateli již uloženo a doposud nepozbylo platnosti a účinnosti.

VI. Závěr

75. S ohledem na to, že napadené rozhodnutí bylo shledáno nepřezkoumatelným, a tedy nezákonným, bylo třeba jej zrušit a vrátit Úřadu k novému projednání, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Dopravní podnik města Hradce Králové, a.s., Pouchovská 153/52, 500 03 Hradec Králové
2. Ing. I. H., CSc., ...
3. EM TEST ČR spol. s r.o., se sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy